

прозі та в прозі класиків у межах обраного мікрополя, спрямовані здебільшого на характеристику чоловіків, ніж жінок.

### Література

- Англо-український фразеологічний словник (2005). Укладач К.Т. Баранцев. Київ: Знання.
- Book of English Idioms, with Explanations (1998). London: Longman.
- Ahern, C. (2009). *There's No Place Like Here*. London: Hachette Book.
- Alliott, C. (2012). *A Rural Affair*. London: Penguin Books.
- Bronte, Ch. 2010 *Jane Eyre*. USA: Harper Collins Publishers.
- Bushnell, C. (2005). *Summer and the City: A Carrie Diaries Novel*. USA: Harper Collins Publishers.
- Cronin, A.J. (1989). *Shannon's Way*. USA. Boston: Little, Brown and Co.
- Dickens, Ch. (1990). *The Posthumous Papers of the Pickwick Club*. USA: Random House.
- Hannah, K. (1999). *On Mystic Lake*. New York: Bantam Books.
- James, E. L. (2012). *Fifty Shades Trilogy*. New York: Vintage Books.
- Show, B. (2002). *Augustus does his bit*. UK: Black Swan.
- Show, B. (2013). *Back to Methuselah*. London: Abacus.
- Stevenson, R. (2017). *The strange case of Dr. Jekyll and Mr. Hyde*. Northern Lights.
- Wickham, M. (2012). *The Wedding Girl*. USA: Transworld Publishers.

## ВЗАЄМОДІЯ ЛІНГВАЛЬНИХ І ПОЗАЛІНГВАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК В ОФОРМЛЕННІ ЕМОЦІЙНОГО МОВЛЕННЯ

### ФОНЕТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПРОМОВ БРИТАНСЬКИХ МОНАРХІВ ТА ЇХ РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ІДЕНТИЧНОСТІ Й ІМІДЖУ

*Світліковська О. А.*

*Волинський національний університет імені Лесі Українки*

*Svitlikovska.Olena@vnu.edu.ua*

*This paper is a study of the phonetic aspects of speeches delivered by British monarchs. It traces their evolution through different historical epochs and sociocultural contexts, political events, and social movements. These phonetic features reflect the monarchs' regional origins, class characteristics, and emotional attitudes, playing an important role in shaping their identities and public images. Additionally, the formality and politeness inherent in royal speeches underline their role as national representatives. The study also highlights the importance of linguistic devices like metaphors and allegories in effectively conveying messages and fostering emotional connections with the audience. Overall, this analysis emphasizes the significance of phonetic characteristics in understanding the identities of British monarchs within their cultural and historical contexts amidst social and technological changes.*

**Key words:** *British monarchs, phonetic characteristics, speeches, sociocultural context.*

Промови британських монархів є важливим прикладом синтезу фонетичних і прагматичних засобів у мовленні, який відіграє ключову роль у формуванні їхньої ідентичності та іміджу. Такі фонетичні засоби як акцент, інтонація, тембр голосу та артикуляція є важливими для досягнення певних цілей у мовленні. Наприклад, розмовний акцент може відобразити регіональне походження або освіту мовця, що робить монархів більш доступними та автентичними в очах аудиторії. Інтонація і тембр голосу можуть використовуватися для того, щоб акцентувати увагу на важливих моментах промови та емоціях. Використання формальної лексики й вишуканої граматики може свідчити про статус та авторитет мовця; риторичні прийоми, такі як повтор або метафори, часто вживають для підсилення аргументів щоб переконати аудиторію.

Синтез фонетичних і прагматичних засобів у мовленні британських монархів допомагає створювати враження сприятливого й авторитетного лідера, підтримувати свій імідж і формувати позитивне відношення

громадськості. Вміле використання сукупних засобів сприяє досягненню поставлених цілей.

Фонетичні особливості промов часто варіюються залежно від регіонального походження монарха, його соціального статусу та інших факторів. Одним із найвідоміших фонетичних засобів є акцент британських монархів – *Received Pronunciation (RP)*, також відомий як “*posh English*” що асоціюється з елітним прошарком британського суспільства й вважається стандартом англійської мови. Він характеризується чіткою артикуляцією звуків, відсутністю регіональних діалектів, відображає стабільність, традиційність та вишуканість [4]. Стандартна англійська вимова також може слугувати символом статусу і престижу мовця. Королівський акцент британських монархів у промовах свідчить про їхній вплив та авторитет, зв'язок з англійською культурою і традиціями.

Так, особливість промов короля Георга VI полягала в тому, що він виголошував їх в часи Другої світової війни. Його промови цього періоду відзначалися великою емоційною силою і впливом на громадськість, демонстрували відданість і стійкість короля в часи важких випробувань. Він викликав велику симпатію своєю врівноваженістю і волею до перемоги, що було надважливо під час війни. Звертаючись до своїх підданих зі словами підтримки та мобілізації, він закликав їх до єдності й відваги, висловлював співчуття і розуміння у важливих моментах.

*“In this grave hour, perhaps the most fateful in our history, for the second time in the lives of most of us we are at war. Over and over again we have tried to find a peaceful way out of the differences between ourselves and those who are now our enemies. But it has been in vain. The task will be hard. There may be dark days ahead and war is no longer confined to the battlefield.”(1).*

Вимова приголосних звуків, таких як [g] у слові “grave”, [f] у “fateful”, [v] у “over”, [h] у “have”, [d] у “find”, [t] у “task”, [b] у “been”, [d] у “dark”, [n] у “longer” є чіткою і енергійною, що підкреслює серйозність ситуації, описаної у промові. Вимова голосних звуків, таких як [ɪ] у словах “this”, “in”, “will”, [ɔ] у “war”, [eɪ] у “grave”, [ɑ:] у “hard”, [eɪ] у “way”, [eɪ] в “aim” є виразною, що емоційно забарвлює промову і, водночас, акцентує на серйозності та рішучості мовця. Чітка вимова таких приголосних звуків як [p] у “perhaps”, [v] у “over”, [h] у “have”, [t] у “tried”, [b] у “been”, [d] у “dark”, [n] у “longer”, вказує на важливі моменти або поняття у промові. Напруженість та серйозність ситуації підкреслюють слова “in this grave hour”, “grave”, “most fateful in our history”.

Королева Єлизавета II відома своєю відданістю традиціям. Під час своїх виступів вона завжди дотримувалася протоколу, що сприяло створенню враження діловитості та дисциплінованості. Її промови часто мали символічне значення, оскільки вони про цінності й ідеали, пов'язані з королівською сім'єю та історією Великої Британії. Її слова надавали впевненості та заспокоювали громадськість у часи турбулентності чи криз, відображали пошану до історії і культурних цінностей, містили загальнолюдські й об'єднуючі повідомлення, які могли залучати широке коло людей.

*“Here is also this. I have behind me, not only the splendid and the annals of more than a thousand years, but the living strength and majesty of the commonwealth and empire, of societies, old and new, of lands and races different in history and origins, but all, by God’s will, united in spirit and in aim. Therefore, I am sure that this, my coronation, is not the symbol of a par and a splendor that are gone, but a declaration of our hopes for the future and for the years I may, by God’s grace and mercy, be given to reign and serve you as your queen.”(2)*

Коронаційна промова королеви Єлизавети II розпочинається з висловлення, яке висвітлює історію і велич країни, що підкреслено словами “*splendid*”, “*annals of more than a thousand years*” та “*living strength and majesty*”. Промова має урочистий ритм, що відповідає серйозності й важливості події.

Інтонація частини промови, де зазначається спільна духовність і цілі різних країн і народів підсилюються тоном сподівання та віри у майбутнє. Голосні [ɪ] у слові “*here*” та [i] у слові “*this*” вимовляються коротко, приголосні [n], [t], [l] – чітко та енергійно.

Варто також зазначити, що акцент монархів з часом може зазнавати певних змін або залежно від особистих уподобань та еволюції суспільства. Так, наприклад, нові покоління монархів можуть виявляти більшу гнучкість у вживанні мови, що відображає сучасні тенденції та розвиток мовних практик.

Король Чарльз відомий своїм інтересом до навколишнього середовища, архітектури та інших соціальних питань. У промовах відображені його інтереси, а також інші актуальні питання сучасного світу. Король виявляє лідерські якості у виконанні своїх громадських і королівських обов'язків, є активним учасником різних ініціатив і проєктів, спрямованих на поліпшення ситуації у країні та світі.

*“...I particularly want to pay tribute to all those wonderfully kind people who so generously give food or donations, or that most precious commodity of all, their time, to support those around them in greatest need. Together with the many*

*charitable organizations, which do such extraordinary work in the most difficult circumstances, our churches, synagogues, mosques, temples, and gurdwaras have once again united in feeding the hungry, providing love and support throughout the year. Such heartfelt solidarity is the most inspiring expression of loving our neighbour as ourself... ” (3)*

Король Чарльз є доступною й емпатичною особистістю, яка здатна на ефективне спілкування з різними прошарками суспільства. Він демонструє відданість монархії, що, у свою чергу, сприяє зростанню його авторитету серед громадськості. Його промова звучить піднесено, що відображає почуття вдячності за підтримку й допомогу благодійників і релігійних організацій.

Вимова голосних та приголосних звуків у словах *“particularly”*, *“particular”*, *“tribute”*, *“charitable”* є чіткою. Ритм промови виразний і збалансований, що підкреслює важливість кожного слова і висловлення.

Так, фонетичні особливості промов британських монархів залежать від епохи та соціокультурного контексту. Наприклад, в епоху колоніального розширення Британської імперії акцент британських монархів був звучним і виразним, щоб підкреслити силу й авторитет імперії. Важливі політичні події, такі як війни, зміни у правлінні або суспільні рухи, також впливали на фонетичні характеристики промов монархів. Акцент та інтонація воєнного періоду були спрямовані на мобілізацію й підтримку духу боротьби.

Промови монархів мають багатовекторний вплив на аудиторію, що також впливає на їхню структуру й риторичні прийоми, оскільки монархи намагаються залучити аудиторію до активного спілкування. Фонетичні особливості мовлення британських монархів можуть відображати їх регіональне походження або класові характеристики. Спосіб, яким монархи наголошують певні слова або фрази, може передавати їхні емоції, ставлення до теми чи до аудиторії. Ритм мовлення, паузи й інтонація також відображають важливість висловлюваних ідей.

Мовлення монархів часто характеризується високим ступенем формальності й увічливості, що відображає їхню роль як представників нації. Фонетичні засоби зазвичай підкреслюють цю формальність, зокрема, за допомогою правильної вимови слів та використання ввічливих виразів. Умілий вибір слів й використання різноманітних мовних засобів, таких як метафори та алегорії, здатні підсилювати враження від промови й створювати певний образ монарха перед аудиторією.

Отже, фонетичні характеристики промов британських монархів відіграють значну роль у формуванні їхньої ідентичності та іміджу,